

[Haustrup Clemmensen.]

ning, f. eks. på undervisningsområdet, på hospitalsområdet, plejehjemsområdet, trafikområderne og så fremdeles.

Men midlerne er ikke ubegrænsede. Midlerne skal der økonomiseres med, og prioritering må gennemføres også på disse områder. Stigningstakten i de offentlige udgifter må tage hensyn til den samlede stigningstakt i landets produktionsliv, og derfor er også det konservative folkeparti meget ivrig for, at man nu ganske systematisk gennemgår også de lovbundne udgifter, således som det er bebudet i åbningstalen, fordi der utvivlsomt på en række områder dér er forhold, der giver anledning til revision, og hvor man kan bremse, når der nu engang skal bremses netop for at skabe plads økonomisk og bevillingsmæssigt til de områder, hvor en forøgelse af bevillingerne er allerstærkest påkrævet. Men jeg vil meget gerne understrege, at vi ikke på nogen måde fra konservativ side ønsker nogen form for nedskæring i det sociale niveau, i det uddannelsesmæssige niveau, landet er nået op på. Det, der diskuteres generelt for bevillingerne, er jo spørgsmålet om stigningstakten, hvor stærkt vi kan gå frem på disse områder, når vi har det krav først og fremmest af hensyn til beskæftigelsen, at landets økonomiske balance skal genskabes.

Må jeg til sidst have lov til at understrege, at vi fra konservativ side synes, det er for forstemmende, for ensidigt, hvis den ene åbningsdebat efter den anden, den ene afslutningsdebat efter den anden, den ene såkaldte storpolitiske debat efter den anden skal bruge 80-85 pct. af tiden eller mere til at diskutere de økonomiske problemer. Var det dog ikke naturligt, om vi forsøgte, gerne i 21 mands udvalget, at komme hinanden så meget nærmere, at vi fra alle partiers side realitetsbetonet kunne være med til at genskabe den økonomiske balance, der er forudsætningen for, at så mange andre opgaver kan løses, således at folkestyret i Danmark ikke skal bruge næsten hele sin tid og næsten alle sine kræfter på at drøfte økonomiske spørgsmål, men kan være med til at lægge de store linjer, også for landets fremtidige udvikling. Der er et væld af opgaver, og der er et væld af muligheder, og jeg tror, at ikke mindst den langtidspanlægning, der arbejdes med i perspektivplanlægning og

andre steder, er noget helt centralt. Det skulle der meget gerne være mulighed for at bruge mere tid til, således at vi brugte mindre tid til at skændes om og diskutere de økonomiske spørgsmål.

Vi har meget store muligheder på dette område. Samfundet har en vældig mulighed for at forbedre trivselsforholdene, at forbedre miljøerne for menneskers arbejde. Det gælder på en lang række felter. Nærdemokratiet — et af de nye udtryk, som det danske sprog er blevet beriget med — er vel noget af det væsentligste, og når vi fra konservativ side er så ivrige for at sikre bedre information, medindflydelse for medarbejdere, bedre regnskabsoplysninger både til de ansatte og til offentligheden, så er det ikke først og fremmest for at forøge produktionen endnu mere, men det er primært for at sikre et mere menneskeligt miljø og derved en bedre tilværelse for landets borgere. Det er spørgsmål, som vi skal arbejde videre med og ofre langt mere tid på.

Det samme gælder landsplanlægning, boligpolitikens udvikling og saneringsopgaverne. Hr. Per Hækkerup gjorde nogle enkelte bemærkninger vedrørende boligpolitikken. Vi har jo netop i 21 mands udvalget fået boligministerens vurdering af, at der netop i det årti, vi nu er begyndt på, skulle være mulighed for at bygge ½ million nye boliger. Også på dette område er der store opgaver, som virkelig burde tage mere af folketingets tid.

Forureningsdebatten må vel alle i dag erkende, også socialdemokratiet, at man kom for sent i gang med i dette land; den burde være taget op langt tidligere under en tidligere regering. Også her er der et væld af opgaver, vi burde arbejde mere med. Hele den kulturelle aktivitet, hele spørgsmålet om uddannelsen og undervisningen, ikke kun for dér at skabe bedre forudsætning for at forøge produktionen, men først og fremmest for at skabe et bedre menneskeligt miljø, en større kulturel og uddannelsesmæssig aktivitet. Alle disse opgaver kalder utvivlsomt på os.

Vi mødes i disse år så ofte af unge, der er utilfredse med det moderne samfund. Mon ikke vi skulle prøve at forstå, at hvis der i folketinget var en bedre vilje til at få løst de økonomiske balanceproblemer og derefter arbejde målbevidst på mange af de andre,